

ประสิทธิผลของการสื่อสารทางการเมืองของกรุงเทพมหานครในรูปแบบดิจิทัลแพลตฟอร์ม*
EFFECTIVENESS OF BANGKOK'S POLITICAL COMMUNICATION IN A DIGITAL PLATFORM

ปิยะพล พวงแก้ว¹, จิดาภา ธีรศิริกุล²

Piyapon Pongkaew¹, Jidapa Thirasirikul²

คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม^{1,2}

Faculty of Political Science, Siam University, Thailand.^{1,2}

Email : numsiyam.pr@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลของการสื่อสารทางการเมืองของกรุงเทพมหานครในรูปแบบดิจิทัลแพลตฟอร์ม 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการสื่อสารทางการเมืองของกรุงเทพมหานครในรูปแบบดิจิทัลแพลตฟอร์ม เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยประชาชนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุด้วยวิธีการแบบขั้นตอน

ผลการวิจัยพบว่า 1. ระดับประสิทธิผลต่อการสื่อสารทางการเมืองของกรุงเทพมหานครในรูปแบบดิจิทัลแพลตฟอร์มในเขตกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง 2. ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการสื่อสารทางการเมืองของกรุงเทพมหานครในรูปแบบดิจิทัลแพลตฟอร์ม โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยปัจจัยผู้ส่งสาร อยู่ในระดับน้อย ปัจจัยช่องทางการสื่อสาร อยู่ในระดับน้อย ปัจจัยข้อมูลข่าวสาร อยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยผู้รับสาร อยู่ในระดับปานกลาง มีผลเชิงบวก และสามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิผลของการสื่อสารทางการเมืองของกรุงเทพมหานครในรูปแบบดิจิทัลแพลตฟอร์มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

คำสำคัญ : 1. ประสิทธิภาพ 2. การสื่อสารทางการเมือง 3. ดิจิทัลแพลตฟอร์ม

ABSTRACT

The objectives of the research article were 1) to study the level of effectiveness of political communication in Bangkok in a digital platform, and 2) to study the factors affecting the effectiveness of Bangkok's political communication in a digital platform. This research was a quantitative research and studied the factors affecting the effectiveness of Bangkok's political communication in a digital platform. The research population was the population in Bangkok and the number of samples were 400 populations in Bangkok. The research employed the questionnaire as an instrument of collecting information. Descriptive statistics utilized in the study were frequency, percentage, mean and standard deviation, and inferential statistics was Pearson's correlation coefficient analysis and multiple regressions (Stepwise).

The results showed that: 1. the level of effectiveness in political communication in Bangkok in a digital platform was moderate. 2) Factors affecting the effectiveness of Bangkok's political communication in a digital platform were moderate. results found that sender factor was low level, communication channel factor was low level, information factor was moderate, and receiver factor was moderate had positive affect and could jointly predict the effectiveness of Political Communication in Bangkok in a Digital Platform at the .05 level of statistical significance.

Keywords : 1. Effectiveness 2. Political Communication 3. Digital Platform

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

กรุงเทพมหานคร ถูกสถาปนาขึ้นเป็นเมืองหลวงของประเทศไทย เมื่อวันที่ 21 เมษายน พ.ศ.2325 ในสมัยของพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก ต่อมาในสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงให้ทดลองนำเอาระบบคณะกรรมการมาใช้กับรูปแบบการปกครองเมืองหลวง แต่ประชาชนยังไม่มีความพร้อมและไม่ประสบผลสำเร็จ จึงได้โปรดเกล้าให้ยกเลิก และได้เปลี่ยนฐานะกรมเวียงมาเป็นกระทรวงเมือง และต่อมาก็เปลี่ยนจากกระทรวงเมืองมาเป็นกระทรวงนครบาลตามลำดับ ต่อมาเมื่อเหตุการณ์สำคัญในช่วงคณะรัฐมนตรีสมัยที่จอมพล แปลก พิบูลสงคราม เป็นนายกรัฐมนตรี เคยตราพระราชกำหนดระเบียบราชการบริหารนครบาลกรุงเทพธนบุรี พ.ศ. 2487 ลงวันที่ 3 กุมภาพันธ์ กำหนดให้จังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี รวมเป็นราชการบริหารส่วนภูมิภาคเดียวกัน เรียกว่านครบาลกรุงเทพธนบุรี และวันที่ 29 พฤศจิกายน พ.ศ.2479

มีการตราพระราชบัญญัติจัดตั้งเทศบาลนครกรุงเทพฯ และพระราชบัญญัติจัดตั้งเทศบาลนครธนบุรี โดยให้มีผลในวันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2480 (พีพีทีวี, 2559)

ปัจจุบันกรุงเทพมหานคร(Bangkok Metropolitan Administration, BMA) เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ ซึ่งทำหน้าที่บริหารเขตการปกครองพิเศษกรุงเทพมหานคร ตามกฎหมายปัจจุบันคือ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ.2528 และกำหนดให้กรุงเทพมหานครเป็นนิติบุคคลและราชการบริหารส่วนท้องถิ่น โดยแบ่งอำนาจโครงสร้างการบริหารงานออกเป็น ฝ่ายบริหาร (ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร) และฝ่ายนิติบัญญัติ (สภากรุงเทพมหานคร) กำกับดูแลหน่วยงาน 21 สำนัก 50 สำนักงานเขต และ 5 หน่วยงานพาณิชย์ของกรุงเทพมหานคร โดยหน่วยงานมีอำนาจหน้าที่ดำเนินกิจการในเขตกรุงเทพมหานคร และดูแลชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนกรุงเทพมหานคร ในด้านต่างๆ อาทิเช่น สวัสดิการสังคม เศรษฐกิจ ความสงบเรียบร้อยบ้านเมือง การท่องเที่ยว สิ่งแวดล้อม (กองสารสนเทศภูมิศาสตร์ สำนักยุทธศาสตร์และประเมินผล, 2556)

กรุงเทพมหานครได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดครั้งใหญ่ของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด 19 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19) มีรายงานว่าพบผู้ป่วยที่ติดเชื้อจากการแพร่เชื้อในประเทศเป็นครั้งแรก เมื่อวันที่ 31 มกราคม พ.ศ.2563 และต่อมาจำนวนผู้ป่วยเพิ่มขึ้นมากอย่างรวดเร็วในกลางเดือนมีนาคม พ.ศ.2563 ซึ่งพบว่าการแพร่เชื้อจากหลายกลุ่ม (คลัสเตอร์) ซึ่งกลุ่มใหญ่ที่สุดเกิดขึ้น เกิดขึ้นในช่วงการแข่งขันมวยไทย ณ สนามมวยเวทีลุมพินี เขตปทุมวัน เมื่อวันที่ 6 มีนาคม พ.ศ.2563 นับเป็นการระบาดใหญ่ที่สุดครั้งแรก จนถึงการระบาดใหม่ในครั้งที่สาม ในช่วงเดือน พฤษภาคม-มิถุนายน 2564 ซึ่งกรุงเทพมหานครได้มีการออกมาตรการป้องกันเชื้อไวรัสโควิด 19 เพื่อควบคุมการแพร่ระบาดอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน

กรุงเทพมหานคร ถือเป็นศูนย์กลางสำคัญทางเศรษฐกิจ การคมนาคม และการท่องเที่ยว และมีความหนาแน่นของประชากร มีปัจจัยเสี่ยงที่จะมีการแพร่ระบาดใหม่อย่างต่อเนื่องและรุนแรง ซึ่งตลอดระยะเวลาการแพร่ระบาด กรุงเทพมหานครได้มีการออกคำสั่ง มาตรการ และ นโยบายในการจัดการกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ซึ่งทำให้กรุงเทพมหานครจำเป็นต้องมีการสื่อสารทางการเมืองกับประชาชนในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ผ่านช่องทางต่างๆ หลากหลายรูปแบบ โดยเฉพาะการประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางดิจิทัลแพลตฟอร์มเพื่อต้องการสื่อสารให้ประชาชนรับรู้ถึงมาตรการและนโยบาย อย่างรวดเร็ว ทันเหตุการณ์ และ ครบถ้วน เพื่อประโยชน์ในการดำเนินนโยบายการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

กรุงเทพมหานคร มีการสื่อสารทางการเมืองในรูปแบบดิจิทัลแพลตฟอร์มเป็นสื่อที่ถูกผลิตออกมาอย่างหลากหลายผ่านช่องทางต่างๆ อาทิ facebook, twitter, youtube, line, website เพื่อสื่อสารนโยบายกับประชาชนในพื้นที่กรุงเทพมหานครในช่วงสถานการณ์โรคระบาดโควิด 19 ซึ่งมีการ

สื่อสารในรูปแบบข่าวประชาสัมพันธ์ รูปแบบภาพ รูปแบบวิดีโอ เพื่อให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูล และมีความเข้าใจในการสื่อสารนโยบายและมาตรการป้องกันโรคระบาดโควิด 19 เนื่องจากสามารถติดตามข่าวสารได้สะดวกและรวดเร็วผ่านทางอุปกรณ์ smart phone, tablet, computer, notebook ซึ่งสื่อเหล่านี้ล้วนมีอิทธิพลต่อการสื่อสารทั้งเหมือนและแตกต่างกัน อีกทั้งในยุคปัจจุบันเป็นช่องทางการสื่อสารที่มีอิทธิพลที่ประชาชนอย่างแพร่หลาย และได้รับความนิยมทั่วโลก รวมถึงในประเทศไทย โดยเฉพาะกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีประชากรที่มีทะเบียนบ้านในกรุงเทพมหานครกว่า จำนวน 5.4 ล้านคน (พิมพ์ลภัส พงศกรรังศิลป์ ศิวฤทธิ์ พงศกรรังศิลป์ และปิยะ ปานผู้มีทรัพย์, 2562)

จากหลักการและเหตุผลข้างต้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาประสิทธิภาพของการสื่อสารทางการเมืองของกรุงเทพมหานครในรูปแบบดิจิทัลแพลตฟอร์ม เพื่อศึกษาถึงประสิทธิภาพการสื่อสารทางการเมืองของกรุงเทพมหานครในรูปแบบดิจิทัลแพลตฟอร์ม รวมทั้งปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสื่อสารทางการเมืองดังกล่าว ซึ่งย่อมก่อให้เกิดแนวทางการพัฒนาที่จะเพิ่มระดับประสิทธิภาพการสื่อสารทางการเมืองของกรุงเทพมหานครในรูปแบบดิจิทัลแพลตฟอร์มให้มากขึ้น

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาระดับประสิทธิภาพของการสื่อสารทางการเมืองของกรุงเทพมหานครในรูปแบบดิจิทัลแพลตฟอร์ม

2.2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพของการสื่อสารทางการเมืองของกรุงเทพมหานครในรูปแบบดิจิทัลแพลตฟอร์ม

3. ประโยชน์ที่จะได้รับการวิจัย

3.1 ผู้บริหารกรุงเทพมหานครได้ข้อมูลปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสื่อสารทางการเมืองของกรุงเทพมหานคร ในรูปแบบแพลตฟอร์มดิจิทัล

3.2 ผู้บริหารกรุงเทพมหานครได้ข้อมูลประสิทธิภาพการสื่อสาร เพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนาประสิทธิภาพการสื่อสารทางการเมืองของกรุงเทพมหานคร ในรูปแบบแพลตฟอร์มดิจิทัล

4. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนในกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นประชาชนที่มีทะเบียนบ้านในเขตกรุงเทพมหานครซึ่งมีจำนวน 5.3 ล้านคน ใน พ.ศ.2563 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ มีจำนวนทั้งสิ้น 400 คน โดยคำนวณจากสูตรการคำนวณของ Yamane (1973) ในการเก็บข้อมูลใช้วิธีการเก็บตัวอย่างโดยวิธีการแบบบังเอิญ โดยผลการทดสอบความเชื่อมั่น มีค่าเท่ากับ .92 ซึ่ง มากกว่า 0.70 สำหรับ

งานวิจัยเชิงสำรวจ โดยผู้วิจัยได้ใช้สถิติเชิงพรรณนา ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน การวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณ แบบขั้นตอน

5. ผลการวิจัย

5.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับประสิทธิผลของการสื่อสารทางการเมืองของกรุงเทพมหานครในรูปแบบดิจิทัลแพลตฟอร์ม พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับประสิทธิผลการสื่อสารทางการเมืองผ่านดิจิทัลแพลตฟอร์ม(Y) อยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นสูงสุดคือ ได้นำข้อมูลข่าวสารที่ได้รับเกี่ยวกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ผ่านช่องทางดิจิทัลแพลตฟอร์มของกรุงเทพมหานคร ไปใช้ในการป้องกันตนเองจากสถานการณ์แพร่ระบาด เช่น การไม่เข้าไปในพื้นที่ที่แพร่ระบาด การเพิ่มความระมัดระวังในการใช้อุปกรณ์ป้องกันในการเข้าพื้นที่เสี่ยง เป็นต้นรองลงมาคือมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรการนโยบายการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ของกรุงเทพมหานคร ผ่านช่องทางดิจิทัลแพลตฟอร์ม, มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ผ่านช่องทางดิจิทัลแพลตฟอร์มของกรุงเทพมหานคร, ได้นำข้อมูลข่าวสารที่ได้รับเกี่ยวกับมาตรการนโยบายการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ของกรุงเทพมหานครผ่านช่องทางดิจิทัลแพลตฟอร์มไปใช้ในการเข้าถึงตามสิทธิที่ได้รับจากนโยบายฯ เช่น การขอรับวัคซีนป้องกันโควิด การเข้าตรวจโรคโควิด-19 การเข้ารับการรักษาพยาบาลจากสถานพยาบาลต่างๆของกรุงเทพมหานครและเครือข่าย เป็นต้น พึงพอใจในการรับข้อมูลข่าวสารเชิงนโยบายการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ของกรุงเทพมหานครผ่านช่องทางดิจิทัลแพลตฟอร์ม และพึงพอใจในการติดต่อสื่อสารกับกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับนโยบายการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ของกรุงเทพมหานครผ่านช่องทางดิจิทัลแพลตฟอร์ม

5.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการสื่อสารทางการเมืองของกรุงเทพมหานครในรูปแบบดิจิทัลแพลตฟอร์ม พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการสื่อสารทางการเมืองของกรุงเทพมหานครในรูปแบบดิจิทัลแพลตฟอร์ม ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัย พบว่า ปัจจัยผู้ส่งสาร(X_1) อยู่ในระดับน้อย ปัจจัยช่องทางการสื่อสาร(X_2) อยู่ในระดับน้อย ปัจจัยข้อมูลข่าวสาร(X_3) อยู่ในระดับปานกลาง และปัจจัยผู้รับสาร(X_4) อยู่ในระดับปานกลาง และประสิทธิผลการสื่อสารทางการเมืองผ่านดิจิทัลแพลตฟอร์ม(Y) อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในแต่ละปัจจัย พบว่า

1)ปัจจัยผู้ส่งสาร(X_1) พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นสูงสุดคือ กรุงเทพมหานครมีความพร้อมในการผลิตเครื่องมือแพลตฟอร์มสื่อสารองค์การในรูปแบบดิจิทัลแพลตฟอร์มในการ

สื่อสารเชิงนโยบายการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร รองลงมา คือ เจ้าหน้าที่กรุงเทพมหานครมีความพร้อมในด้านอุปกรณ์เครื่องมือเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสารรูปแบบแพลตฟอร์มในการลงพื้นที่เพื่อการสื่อสารกับประชาชนกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับนโยบายการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร กรุงเทพมหานครมีความพร้อมในด้านการใช้งานแพลตฟอร์มเพื่อการสื่อสารกับประชาชนกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับนโยบายการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร กรุงเทพมหานครมีความพร้อมในการผลิตเครื่องมือแพลตฟอร์มสื่อสารองค์การในรูปแบบดิจิทัลแพลตฟอร์มในการสื่อสารเชิงนโยบายการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่กรุงเทพมหานครมีบุคลากรด้านการสื่อสารองค์การที่มีความสามารถในการสื่อสารเชิงนโยบายการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่กรุงเทพมหานครในการลงพื้นที่สื่อสารกับประชาชนกลุ่มเป้าหมาย และกรุงเทพมหานครมีบุคลากรด้านการสื่อสารองค์การเพียงพอในการลงพื้นที่สื่อสารกับประชาชนกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับนโยบายการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

2) ปัจจัยช่องทางการสื่อสาร (X_2) พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นสูงสุดคือ กรุงเทพมหานครมีช่องทางดิจิทัลแพลตฟอร์มที่หลากหลายในการติดต่อสื่อสารกับประชาชนในเชิงนโยบายการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่กรุงเทพมหานครรองลงมาคือ กระบวนการในการเข้าถึงช่องทางดิจิทัลแพลตฟอร์มของกรุงเทพมหานครมีขั้นตอนที่ไม่ยุ่งยากในการได้รับข้อมูลข่าวสารเชิงนโยบายการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร กระบวนการในการเข้าถึงช่องทางดิจิทัลแพลตฟอร์มของกรุงเทพมหานครมีขั้นตอนที่ไม่ยุ่งยากในการติดต่อสื่อสารกับกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับเชิงนโยบายการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร กรุงเทพมหานครมีช่องทางดิจิทัลแพลตฟอร์มที่หลากหลายในการประชาสัมพันธ์ให้ข้อมูลข่าวสารเชิงนโยบายการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ประชาชนสามารถเข้าถึงช่องทางดิจิทัลแพลตฟอร์มของกรุงเทพมหานครได้รวดเร็วในการได้รับข้อมูลข่าวสารเชิงนโยบายการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร และประชาชนสามารถเข้าถึงช่องทางดิจิทัลแพลตฟอร์มของกรุงเทพมหานครได้รวดเร็วในการติดต่อสื่อสารกับกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับนโยบายการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

3) ปัจจัยข้อมูลข่าวสาร (X_3) พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นสูงสุดคือ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ของกรุงเทพมหานครผ่านช่องทางดิจิทัลแพลตฟอร์มของกรุงเทพมหานครมีความถูกต้อง รองลงมาคือ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ของกรุงเทพมหานครผ่านช่องทางดิจิทัลแพลตฟอร์มของกรุงเทพมหานครมีความครบถ้วนทันเหตุการณ์ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ของกรุงเทพมหานครผ่านช่องทางดิจิทัลแพลตฟอร์มของกรุงเทพมหานครมีความถูกต้อง (ไม่มีกรณีของเพิกนวิสัยหรือข้อมูลลวงที่เผยแพร่ออกมาสู่สาธารณะ) ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายการป้องกัน

การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ของกรุงเทพมหานครผ่านช่องทางดิจิทัลแพลตฟอร์มของกรุงเทพมหานคร มีความครบถ้วนสมบูรณ์ในแง่เนื้อหา ข้อมูลข่าวสารมีความชัดเจนเกี่ยวกับนโยบายการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ของกรุงเทพมหานครผ่านช่องทางดิจิทัลแพลตฟอร์มของกรุงเทพมหานคร ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ของกรุงเทพมหานครผ่านช่องทางดิจิทัลแพลตฟอร์มของกรุงเทพมหานครมีความสอดคล้องไปในทางเดียวกันกับนโยบายรัฐบาล

4) ปัจจัยผู้รับสาร(X_4) พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นสูงสุดคือ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ของกรุงเทพมหานครผ่านช่องทางดิจิทัลแพลตฟอร์มของกรุงเทพมหานครมีความสอดคล้องไปในทางเดียวกันกับนโยบายรัฐบาล รองลงมาคือ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ของกรุงเทพมหานครผ่านช่องทางดิจิทัลแพลตฟอร์มของกรุงเทพมหานครมีความครบถ้วนสมบูรณ์ในแง่เนื้อหา ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ของกรุงเทพมหานครผ่านช่องทางดิจิทัลแพลตฟอร์มของกรุงเทพมหานครมีความครบถ้วนทันเหตุการณ์ ข้อมูลข่าวสารมีความชัดเจนเกี่ยวกับนโยบายการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ของกรุงเทพมหานครผ่านช่องทางดิจิทัลแพลตฟอร์มของกรุงเทพมหานคร ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ของกรุงเทพมหานครผ่านช่องทางดิจิทัลแพลตฟอร์มของกรุงเทพมหานครมีความถูกต้อง และข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ของกรุงเทพมหานครผ่านช่องทางดิจิทัลแพลตฟอร์มของกรุงเทพมหานครมีความถูกต้อง (ไม่มีกรณีของเฟคนิวส์หรือข้อมูลลวงที่เผยแพร่ออกมาสู่สาธารณะ)

5.3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการสื่อสารทางการเมืองของกรุงเทพมหานครในรูปแบบดิจิทัลแพลตฟอร์ม โดยการวิเคราะห์สหสัมพันธ์เพียร์สัน พบว่า ผู้ส่งสาร ปัจจัยช่องทางการสื่อสาร ปัจจัยข้อมูลข่าวสาร ปัจจัยผู้รับสาร มีผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลของการสื่อสารทางการเมืองของกรุงเทพมหานครในรูปแบบดิจิทัลแพลตฟอร์ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุ(Multiple Regression) ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยผู้ส่งสาร(X_1) ปัจจัยช่องทางการสื่อสาร(X_2) ปัจจัยข้อมูลข่าวสาร(X_3) ปัจจัยผู้รับสาร(X_4) สามารถพยากรณ์ ประสิทธิภาพต่อการสื่อสารทางการเมืองของกรุงเทพมหานครในรูปแบบดิจิทัลแพลตฟอร์มในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร โดยมีสมการในรูปแบบคะแนนดิบ คือ

$$Y = .052 + .26X_3 + .43X_4 + .17X_1 + .12X_2$$

และสมการในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน คือ

$$Y = .25X_3 + .45X_4 + .17X_1 + .12X_2$$

6. อภิปรายผลการวิจัย

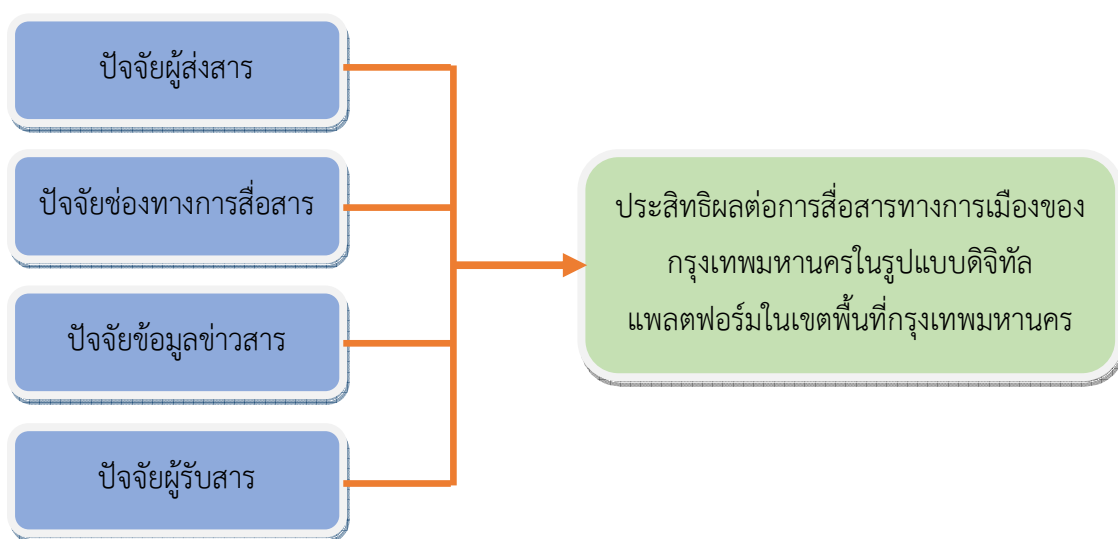
6.1 จากการศึกษาระดับประสิทธิผลต่อการสื่อสารทางการเมืองของกรุงเทพมหานครในรูปแบบดิจิทัลแพลตฟอร์มในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าโดยภาพรวมมีความเห็นต่อประสิทธิผลต่อการสื่อสารทางการเมืองของกรุงเทพมหานครในรูปแบบดิจิทัลแพลตฟอร์มในเขตกรุงเทพมหานครอยู่ในระดับปานกลางทั้งนี้ประชาชนได้นำข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 ในพื้นที่กรุงเทพมหานครที่ผ่านช่องทางดิจิทัลแพลตฟอร์มของกรุงเทพมหานครนำไปใช้ในการป้องกัน เช่น การไม่เข้าไปในพื้นที่แพร่ระบาด การใช้อุปกรณ์ป้องกันในการเข้าพื้นที่เสี่ยง สะท้อนให้เห็นว่า กรุงเทพมหานคร มีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลเกี่ยวกับการแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 ทำให้ประชาชนสามารถรับรู้ข้อมูลป้องกันสถานการณ์ของการแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 ได้อย่างเหมาะสมมีประสิทธิผลที่ดี ซึ่งจะนำไปสู่กระบวนการมีส่วนร่วมในการนำเสนอการวางแผน การดำเนินการ หรือรับผลประโยชน์จากนโยบาย มาตรการต่างๆ ของกรุงเทพมหานครที่มีต่อการป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 ได้อย่างทั่วถึงเป็นธรรมอันจะนำไปสู่ความพึงพอใจต่อคณะผู้บริหาร กรุงเทพมหานคร สอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤติยา รุจิโชค (2564) พบว่า การสื่อสารการเมืองเพื่อรักษาภาพลักษณ์รัฐบาลมีรูปแบบการสื่อสารทั้งที่เป็นทางการและ ไม่เป็นทางการผ่านสื่อดิจิทัล รูปแบบการสร้างเนื้อหาเป็นไปตามคุณภาพของสื่อดิจิทัลมีการสร้างเนื้อหา ภาพ วีดีโอ กราฟฟิก โดยมีหน่วยงานและองค์กรประชาสัมพันธ์รัฐทำหน้าที่ดูแลภาพลักษณ์ของรัฐบาลร่วมกับฝ่ายประชาสัมพันธ์ของพรรคการเมืองร่วมรัฐบาลและเป็นไปตามนโยบายประชาสัมพันธ์ของรัฐบาลและพรรคการเมืองร่วมรัฐบาล

6.2 จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการสื่อสารทางการเมืองของกรุงเทพมหานครในรูปแบบดิจิทัลแพลตฟอร์ม พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยปัจจัยผู้ส่งสาร(X_1)อยู่ในระดับน้อย ปัจจัยช่องทางการสื่อสาร(X_2) อยู่ในระดับน้อย ปัจจัยข้อมูลข่าวสาร(X_3) อยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยผู้รับสาร(X_4) อยู่ในระดับปานกลาง มีผลเชิงบวก และสามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิผลของการสื่อสารทางการเมืองของกรุงเทพมหานครในรูปแบบดิจิทัลแพลตฟอร์มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 สะท้อนให้เห็นว่ากรุงเทพมหานคร ในฐานะหน่วยงานสำคัญในการประชาสัมพันธ์หรือเป็นผู้ส่งสารข้อมูลไปยังประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ผ่านช่องทางต่างๆ ที่หลากหลายทั้งระดับบุคคล ออนไลน์ ในรูปแบบต่างๆ เพื่อแจ้งข่าวประชาสัมพันธ์ในการป้องกันการแพร่ระบาดของโควิด 19 ผ่านรูปแบบดิจิทัลแพลตฟอร์มต่างๆ ด้วยการข้อความ การนำเสนอที่เข้าใจง่ายเข้าถึงประชาชนในระดับชุมชนต่างๆ ด้วยเทคนิคการสื่อสารในดิจิทัลแพลตฟอร์มต่างๆ เป็นต้น ดังนั้นการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นไปตามแนวคิดทฤษฎีที่อธิบาย ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของการสื่อสารทางการเมือง ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยผู้ส่งสาร ปัจจัยช่องทางการสื่อสาร ปัจจัยข้อมูลข่าวสาร และ ปัจจัยผู้รับสาร ตามตัวแบบ SMCR Model หรือรูปแบบการสื่อสารของ Berlo (1960) และยังสอดคล้องกับงานวิจัย

ของ ยุพดี วิภัติภูมิประเทศ (2558) ที่ได้ศึกษาการสื่อสารทางการเมืองของพลตรีจำลอง ศรีเมือง ศึกษาในช่วงเวลาระหว่างปี พ.ศ. 2523-2553 ซึ่งพบว่า พลตรีจำลอง ศรีเมือง ในฐานะผู้ส่งสาร เป็นผู้ที่ใช้กลยุทธในการสื่อสาร โดยการนำเอาการตลาดการเมืองมาใช้ในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งจนประสบผลสำเร็จ เช่นเดียวกับผลการศึกษาของ ภาคิน โชติเวศย์ศิลป์ (2562) พบว่า การใช้ช่องทางการสื่อสารที่หลากหลายเข้าถึงผู้รับสารที่เป็นประชาชนคนไทยได้อย่างทั่วถึง เพราะมีรูปแบบการสื่อสารที่หลากหลาย และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กมล เกิดสมศรี และปรีชา พันธุ์แน่น (2563) ที่ศึกษาเรื่องแนวทางการพัฒนากลยุทธการสื่อสารการประชาสัมพันธ์ ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ของ “ตลาดชุมชนเพื่อธุรกิจท้องถิ่น” ประเทศไทย ซึ่งพบว่า ใช้เครื่องมือในการประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทาง สื่อสังคมออนไลน์เพื่อสร้างภาพลักษณ์ การมีส่วนร่วมทางสังคมและให้เกิดความสนใจยอมรับ

7. องค์ความรู้ใหม่

จากการวิจัยเรื่องประสิทธิผลของการสื่อสารทางการเมืองของกรุงเทพมหานครในรูปแบบดิจิทัลแพลตฟอร์มผู้วิจัยสามารถสามารถพยากรณ์ ประสิทธิภาพต่อการสื่อสารทางการเมืองของกรุงเทพมหานครในรูปแบบดิจิทัลแพลตฟอร์มในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ได้ดังต่อไปนี้

ภาพที่ 1 แสดงประสิทธิผลต่อการสื่อสารทางการเมืองของกรุงเทพมหานครในรูปแบบดิจิทัลแพลตฟอร์มในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร

จากภาพที่ 1 บ่งชี้ให้เห็นว่า ประสิทธิภาพต่อการสื่อสารทางการเมืองในรูปแบบดิจิทัลแพลตฟอร์ม ประกอบด้วย ปัจจัยผู้ส่งสาร ปัจจัยช่องทางการสื่อสาร ปัจจัยข้อมูลข่าวสาร และปัจจัยผู้รับสาร ส่งผลเชิงบวก และสามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิภาพของการสื่อสารทางการเมืองของกรุงเทพมหานครในรูปแบบ

ดิจิทัลแพลตฟอร์ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สะท้อนให้เห็นว่า เป็นไปตามแนวคิดทฤษฎีที่อธิบาย ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของการสื่อสารทางการเมือง ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยผู้ส่งสาร ปัจจัยช่องทางการสื่อสาร ปัจจัยข้อมูลข่าวสาร และ ปัจจัยผู้รับสาร ตามตัวแบบ SMCR Model หรือรูปแบบการสื่อสารของ Berlo (1960)

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

8.1.1 กรุงเทพมหานครควรกำหนดนโยบายการสื่อสารทางการเมืองของกรุงเทพมหานครในรูปแบบดิจิทัลแพลตฟอร์ม ให้มีสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

8.1.2 กรุงเทพมหานครควรปรับปรุงความรวดเร็วทันเหตุการณ์ของข้อมูลข่าวสารที่เผยแพร่ในรูปแบบดิจิทัลแพลตฟอร์ม

8.1.3 กรุงเทพมหานครควรปรับปรุงรูปแบบการสื่อสารให้มีความหลากหลายครอบคลุมคุณลักษณะความต้องการของประชาชนที่มีความหลากหลายช่วงวัยและความต้องการ

8.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปฏิบัติ

8.2.1 กรุงเทพมหานครควรเพิ่มอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ในการผลิตสื่อประชาสัมพันธ์ในรูปแบบดิจิทัลแพลตฟอร์ม

8.2.2 กรุงเทพมหานครควรพัฒนาประสิทธิภาพของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ขั้นตอนและการเข้าถึงการใช้บริการช่องทางแพลตฟอร์มให้หลากหลาย เช่น การติดตามสถานการณ์โควิด-19 ประจำวัน, สถานที่จุดบริการฉีดวัคซีนโควิด-19, ไทยร่วมใจ เพื่อให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจและเข้าถึงการบริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

8.2.3 กรุงเทพมหานครควรพัฒนาประสิทธิภาพของหน่วยงานให้มีความพร้อมในการบริการประชาชนในรูปแบบดิจิทัลแพลตฟอร์ม โดยเฉพาะการตอบคำถาม และให้ข้อมูลที่อัปเดตรวดเร็วเป็นปัจจุบัน

8.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

8.3.1 การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็น หากมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบอื่นเข้ามาด้วย เช่น การสนทนา การสัมภาษณ์ จะช่วยให้ได้รับข้อมูลที่ครอบคลุมและชัดเจนมากยิ่งขึ้น

8.3.2 ควรมีการศึกษาถึงสาเหตุ ผลกระทบ และแนวทางแก้ไขประสิทธิภาพของการสื่อสารทางการเมืองของกรุงเทพมหานครในรูปแบบดิจิทัลแพลตฟอร์ม เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

8.3.3 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับองค์ประกอบด้านอื่นๆ ที่สามารถจะส่งผลต่อประสิทธิภาพของการสื่อสารทางการเมืองของกรุงเทพมหานครในรูปแบบดิจิทัลแพลตฟอร์ม เพื่อให้งานวิจัยมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

9. เอกสารอ้างอิง

- กมล เกิดสมศรี และปรีชา พันธุ์แน่น. (2563). แนวทางการพัฒนากลยุทธ์การสื่อสารการประชาสัมพันธ์ ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ของ “ตลาดชุมชนเพื่อธุรกิจท้องถิ่น” ประเทศไทย. **วารสารร่มพญักษ์ มหาวิทยาลัยเกริก**. 38(1). 22-33.
- กฤติยา รุจิโชค. (2564). การสื่อสารการเมืองเพื่อรักษาภาพลักษณ์รัฐบาลในสื่อยุคดิจิทัล. **วารสารมจร พุทธปัญญาปริทรรศน์**. 6(1). 24-39.
- กองสารสนเทศภูมิศาสตร์ สำนักยุทธศาสตร์และประเมินผล. (2556). **รูปแบบการบริหารกรุงเทพมหานคร**. สืบค้นเมื่อ 25 มีนาคม 2564. จาก http://203.155.220.230/m.info/bma_k/KNW5.html
- พิมพ์ลภัส พงศกรรังศิลป์ ศิวฤทธิ์ พงศกรรังศิลป์ และปิยะ ปานผู้มีทรัพย์. (2562). ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการประยุกต์ใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มของธุรกิจ โรงแรมในจังหวัดกระบี่. **วารสารวิชาการการท่องเที่ยวไทยนานาชาติ**. 15(1). 167-176.
- พีพีทีวี. (2559). **21 เมษายน 234 ปี สถาปนากรุงเทพมหานคร**. สืบค้นเมื่อ 27 มีนาคม 2564. จาก www.pptvhd36.com/news/ประเด็นร้อน/25993
- ภาคิน โขติเวศย์ศิลป์. (2562). กลยุทธ์การสื่อสารทางการเมืองของ พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ที่มาจากการยึดอำนาจภายใต้วิกฤตความขัดแย้งทางการเมือง. **วารสารสหวิทยาการวิจัย: ฉบับบัณฑิตศึกษา**. 8(1). 15-25.
- ยุพดี วิภัติภูมิประเทศ. (2558). **การสื่อสารทางการเมืองของพลตรีจำลอง ศรีเมืองศึกษาในช่วงเวลาระหว่างปี พ.ศ. 2523-2553**. ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (สื่อสารการเมือง). กรุงเทพมหานคร : วิทยาลัยสื่อสารการเมือง มหาวิทยาลัยเกริก.
- Berlo, David. (1960). **The process of communication**. New York : Holl, Reneheart and Winston, Inc.
- Yamane, Taro. (1973). **Statistics: An introductory analysis**. 3rd ed. New York : Harper and Row Publication.

10. คำขอบคุณ

การวิจัยครั้งนี้ สำเร็จลุล่วงและสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตาภา ธิริศิริกุล และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาญชัย จิตรเหล้าอาพร และคณาจารย์ที่กรุณาให้คำปรึกษา ชี้แนะแก้ไข ด้วยความเมตตาโดยตลอดขอกราบขอบพระคุณทุกท่านที่ได้ประสิทธิประสาทวิชา ทั้งในเรื่องของความรู้คุณธรรมแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัยเสมอมา จริยธรรม การดำรงชีวิตให้เป็นสุข ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ พ.อ.พิเศษ นรินทร์ พวงแก้ว คุณแม่ ภิญา พวงแก้ว (สุทธะพินทุ) และ น้องชาย นิรันดร์ พวงแก้ว ครอบครัว รวมถึงบรรพบุรุษ พระศรีนครคาม (ทอง สุทธะพินทุ), ขุนเกษตราธิราช (เทียน สุทธะพินทุ), พรรณผกา สุทธะพินทุ, พ.ท.ประชิด สุทธะพินทุ, พล.อ.สิทธิชัย อินทเสน, พล.อ.อ.จิรวัฒน์ มูลศาสตร์ ที่เป็นแรงบันดาลใจ ให้ความรัก ความห่วงใย รวมถึงกำลังใจแก่ ผู้วิจัยเสมอมา ประโยชน์อันพึงได้รับจากงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขออุทิศคุณความดีมอบเป็นสังฆบูชาแด่ บรรพบุรุษ บุพการี และอาจารย์ ซึ่งเป็นผู้วางรากฐานการศึกษาให้แก่ผู้วิจัย รวมถึงผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่ช่วยเป็นแรงบันดาลใจให้ผู้วิจัยสำเร็จการศึกษาครั้งนี้